

kunne føre, være afhjølpen. Naar jeg nu har reist denne Sag paant, saa er mit Niemed dermed dog ikke alene at gjentage den Klage, jeg tidligere fremkom med, men saa er det ogsaa, fordi jeg igjennem den høitærede Indenrigsministers Svar, som jeg ønsker maa blive Ja, gjerne vilde henlede de Industridrivendes Opmærksomhed paa Sagen, saaledes at disse med mere Interesse vilde kunne træde i Konkurrence med Ulandet. Dette gjør jeg ikke alene af Hensyn til de Industridrivende, men jeg gjør det ogsaa af Hensyn til Kongerigets Finantser. I den Finantslov, som vi nylig have behandlet for det kommende Aar, er den Udgift, som Kongerigets Finantser vilde faae ifølge den indrømmede Toldgodtgjørelse, opført med 200,000 Rbd. Det er et ikke ganske ubetydeligt Beløb, og hvor uheldig vor Toldtarif forøvrigt er, saa er den dog saaledes, at fær-dige Fabrikater og fær-dige Gjenstande bære en høiere Told end det dertil anvendte Materiale. So mere altsaa den indenlandske Industri kan træde i Konkurrence med Hensyn til at levere fær-dige Fabrikater, desto mindre vil Tolden blive, da der saa kun skal svares Told af Raastoffer og Hjælpestoffer. Naar jeg altsaa optræder som Talsmand for denne Klasse af Medborgere, der lide under vore nuværende forældede, derfor urimelige, ja jeg kunde næsten sige lovløse Toldforhold, har jeg nogen Grund til at forvente den høitærede Indenrigsministers Bistand, idet han som Klarerer paa Kongerigets Vegne for et Beløb af omtrent, som jeg før nævnte, 2 Tønder Guld paa en Maade ogsaa kan henhøre til denne Klasse. Jeg udtalte maastee en temmelig skarp Dom over vore nuværende Toldforhold, og jeg troer, at jeg er forpligtet, og at jeg ogsaa er berettiget til at begrunde, hvorfor jeg udtalte mig saa stærkt. Jeg troer, at jeg er forpligtet dertil, fordi jeg ikke ønsker her at udtale Noget, som jeg ikke er istand til at godtgjøre. Jeg troer, at jeg er berettiget dertil, fordi vor Toldtarifs Form, som den nu er bestaende, har en væsentlig Indflydelse paa de Udgifter, som Kongerigets Finantser have med Hensyn til den destoværende indrømmede Toldgodtgjørelse. Naar jeg siger, at vor Toldtarif er forældet, saa be-

høver jeg ikke Andet end at henvise til, at den om 3 Maanedes kan feire sit 25aarige Jubileum.

Formanden: Jeg maa dog anmode den ærede Forespørgger om ikke at gaae for vidt ind paa Toldtariffen. Hvad der foreligger, er Spørgsmaalet om Toldgodtgjørelse, og en Forhandling om Toldtariffens Bestaendighed vil ikke derti kunne indbringes.

Boesen: Jeg skal tillade mig at bemærke, at naar jeg kom ind paa Toldtariffen, saa forekom det mig at være nødvendigt for at kunne godtgjøre, hvorledes mit Ønske om, at Kongerigets Finantser kunne spare saa stor en Deel som muligt af den Toldgodtgjørelse, som de ifølge den ved Bærnbanelovene indrømmede Indførselstoldgodtgjørelse ere blevne bebyrdede med, maastee kunde realiseres. Jeg veed ikke, om jeg tør udvikle dette videre.

Formanden: Den ærede Forespørgger maa vistnok indrømme, at en Forandring i Toldtariffen ikke vil kunne forhandles her; det, hvorom der er Spørgsmaal, er Toldgodtgjørelse efter den bestaende Tarif.

Boesen: Jeg skal efter den høitærede Formands Udtalelse afholde mig fra at gaae videre ind herpaa og tillade mig at slutte med det Ønske, at dersom den høitærede Indenrigsminister, hvis talentfulde og indflydelsesrige Bistand jeg har tænkt mig at turde gjøre Regning paa med Hensyn til vore uheldige Toldforholds snarlige Omordning, vil skjenke denne Sag sin Opmærksomhed, saa vil jeg haabe, at kunne Kongerigets Finantser ikke opnaae Andet, saa maae de kunne opnaae det Samme som enhver Kommune her i Landet, der selv anlægger Vand- og Gasværker, har opnaaet, nemlig at Tolden for Indførselsartikler til Bærnbaneanlæg og Driftsmaterialier nedsettes til 5 pCt. af Værdien. Derved vilde Kongerigets Finantser upaatvivlelig spare Halvdelen af den Told, som de nu maa erlægge.

Indenrigsministeren: Jeg skal naturligtvis i mit Svar holde mig til, hvad der